

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף מ"ט ע"ב

תקונא עשרין, וחד ועשרין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (מ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

אִיהוּ שְׁחוּק הַכְּסִיל, וְעָלִיָּה אֶתְמַר אִם רְאִיתָ רָשָׁע שֶׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקָת לֹא אֶל תִּתְגַּרָּה בּוֹ, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁאוּל תַּחְתִּית, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ צְדִיק מְמַנּוּ בּוֹלַע, אֲבָל צְדִיק גָּמֹר אֵינוֹ בּוֹלַע, כְּבֵד כּוּעֵס וְקָטִיל.

תרגום לעברית

אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁכּוֹלֵל נִשְׁמָה וְרוּחַ עִם הַנֶּפֶשׁ בְּקוֹל שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁבַתּוֹרָה הִתְחַזְּקוּ, שֶׁכָּל מִי שֶׁאֵינוֹ עוֹסֵק בַּתּוֹרָה מִחֲלִישׁ נִשְׁמָתוֹ, רוּחוֹ וְנִפְשׁוֹ מַעֲלָה וּמִטָּה, וְיוֹתֵרֶת הַכְּבֵד הִיא זִוְנָה, שִׁיּוּרִים הִיא, לְכָל אֱלֹהִים אַחֲרֵים מִחֲזָקָתָהּ, וְלָמָּה נִקְרָאת יוֹתֵרֶת הַכְּבֵד? אֲלֵא אַחֵר שְׁעוֹשָׂה נְאוּף עִם כָּלֵם, נוֹתֵנֶת שִׁיּוּרִים לְבַעֲלָהּ, וְעָלִיָּה נֶאֱמַר כִּי בְּעַד אִשָּׁה זִוְנָה עַד כְּפָר לָחֶם, שֶׁהִיא מִתְחַמֶּמֶת מִכְּבֵד, וְטָחוּל הוּא שְׁחוּק הַכְּסִיל, וְעָלִיו נֶאֱמַר אִם רְאִיתָ רָשָׁע שֶׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקָת לֹא, אֶל תִּתְגַּרָּה בּוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא שְׁאוּל תַּחְתִּית, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ צְדִיק מְמַנּוּ בּוֹלַע, אֲבָל צְדִיק גָּמֹר אֵינוֹ בּוֹלַע, הַכְּבֵד כּוּעֵס וְהוֹרֵג.

טקסט התיקונים

לֵב מִבֵּין, לֵב יוֹדֵעַ, לֵב רוֹאֶה, לֵב אִיהוּ שְׁכִינָתָא, דְּלֹא נִטְלָא אֲלָא דְמָא צַח, דְּאִיהִי קִרְבָּנָא דְּצִלוֹתָא נִקְיָה בְּלֹא חוּבִין וּבְלֹא פְסוּלָת, וְקָרִיבֶת לְגַבִּי בַּעֲלָה שׁוֹפְרָא דְּכָלֵא.

לֵב מִבֵּין, לֵב יוֹדֵעַ, לֵב רוֹאֶה, הֵלֵב הוּא שְׂכִינָה, שְׁלֵא נוֹטֶלֶת אֶלָּא דָם צַח, שְׁהִיא קָרֵבָן
שֶׁל תַּפְלָה נְקִיָּה בְּלִי חַטָּאִים וּבְלִי פְסָלֶת, וּמִקְרִיבָה לְבַעֲלָהּ אֶת חֵיפָה שְׂפָכָל.

טקסט התיקונים

אָבֵל יוֹתֶרֶת הַכָּבֵד לֹא יִהְיֶבֶת לְבַעֲלָהּ אֶלָּא שְׁיֹרִין וּפְסוּלֶת, וּמֵאִי נִיהוּ בַּעֲלָהּ (טחול)
(ס"א כבד) אֵל אַחֵר, וּמֵאֵלִין שְׁיֹרִין דְּנִטִּיל מִנָּה אֶתְעַכֵּיד דָּם טָחוּל חָשׁוּךְ וְאוֹכְמָא, הוּא
נִחַשׁ רַמָּאִי דְּפִתִּי לְחֹה דְּאִיהִי לְבָא, וְגֵרָם לָהּ מוֹתָא.

תרגום לעברית

אָבֵל יוֹתֶרֶת הַכָּבֵד לֹא נֹתֶנֶת לְבַעֲלָהּ אֶלָּא שְׁיֹרִים וּפְסָלֶת, וּמִי הוּא בַּעֲלָהּ? (טחול)
(כבד) אֵל אַחֵר, וּמִהַשְׁיֹרִים הִלְלוּ שְׁנוּטִיל מִמֶּנָּה, נַעֲשֶׂה דָם טָחוּל חָשׁוּךְ וְשָׁחַר, הוּא
הַנִּחַשׁ הַרַמָּאִי שֶׁפִּתָּה אֶת חֹה, שְׁהִיא הֵלֵב, וְגֵרָם לָהּ מוֹתָא.

טקסט התיקונים

וְהָא תְּרִי בְּתִי לְבָא אֵינֹן לְמָאן פִּתִּי מִנִּיָּהּ, אֶלָּא הֵהוּא דְּשִׁמְאֵלָא דְּאֶתְמַר בָּהּ (קהלת י
ב) לֵב כָּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ, וְעָלִיהּ אֶתְמַר (שם ז כו) וּמוֹצֵא אֲנִי מֵרַמְּוֹת אֶת הָאִשָּׁה, לֵב חָכָם
לִימִינוּ דָּא אִשְׁתַּ חִיל עֲטָרַת בַּעֲלָהּ, עָלָהּ אֶתְמַר (משלי יח כב) מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב,
דְּאִיהִי יֵצֵר הַטּוֹב מִזְלִיהּ דְּכֵר נֶשׁ, עָלָהּ אֶתְמַר (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתָהּ,
בְּרַכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר, וְעָלָהּ אֶתְמַר (קהלת ט ט) רָאָה חַיִּים עִם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ.

תרגום לעברית

וְהָרִי שְׁנֵי בְּתִי הֵלֵב הֵם, אֶת מִי מֵהֶם הוּא פִתָּה? אֶלָּא אוֹתוֹ שֶׁל שִׁמְאָל, שְׁנֵאמַר בּוֹ לֵב
כָּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ, וְעָלִיו נֵאמַר וּמוֹצֵא אֲנִי מֵרַמְּוֹת אֶת הָאִשָּׁה. לֵב חָכָם לִימִינוּ, זֹו אִשְׁתַּ
חִיל עֲטָרַת בַּעֲלָהּ, עָלֶיהָ נֵאמַר מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב, שְׁהִיא יֵצֵר הַטּוֹב מִזְלוֹ שֶׁל אָדָם,
עָלֶיהָ נֵאמַר לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל בֵּיתָהּ, בְּרַכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר, עָלֶיהָ נֵאמַר רָאָה חַיִּים
עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ.

אִיהִי בְּדִיּוֹקָנָא דְשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה כְּלִילָא מַעֲשֶׁר, וְאִיהִי נֵר מְצוּה, וְרוּחָא דְנָשִׁיב בָּהּ
תַּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל אִיהִי בְּכַנְפֵי רִיָּאָה, וְדָא אִיהוּ וְתוֹרָה אֹר, דְּנִהִיר בָּהּ דָּא שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה
נְשִׁמַּת חַיִּים, דְּנִחְתָּא מִן מוֹחָא לְאַנְהָרָא לֹון בְּלָבָא.

תרגום לעברית

היא בדיוקן השכינה התחתונה כלולה מעשר, והיא נר מצוה, והרוח שנושבת בה
תפארת ישראל, היא בכנפי ריאה, וזהו ותורה אור, שמאירה בה, זו השכינה העליונה
נשמת חיים, שיוֹרֶדֶת מִן הַמֶּחֱ לְהָאִיר אוֹתָם בְּלֵב.

טקסט התיקונים

מַאי גַ'ר נַפְשָׁא רוּחָא, דְּנַפְשָׁא אִיהִי פְתִילָה (נ' א על שם דאיהי שותפא דגופא), רוּחָא
דָּא זִיתָא, נְשִׁמַּתָּא נֵר יְהוּ'ה נְשִׁמַּת אָדָם (משלי ב כז), (אדם דאיהי אור נר, נהיר ביה
אורייתא דבכתב, ונשמתא דאיהי נר נהיר בה מצוה, ובזמנא דלא נהירין בה אור ונר
אתמר בנשמתא אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ואתמר באדם (ישעיה נ ג)
אלביש שמים קדרות), וּמַאי גַ'ר נַפְשָׁא רוּחָא, נ' נַפְשָׁא ר' רוּחָא, לְקַבֵּל תְּלַת קְטָרִין
אֵלֶין, אֵינוֹן תְּלַת גִּוּוֹנִין, אֵשָׁא אוּכְמָא חוּרָא וּתְכִלְתָּא, מָאן דְּנָטִיר נֵר יְהוּ'ה נְשִׁמַּת
אָדָם בְּאוֹרֵייתָא, בְּפִקּוּדֵין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, לָא שְׁלִיט עָלֶיהָ נוֹרָא דְגִיּוֹנָם, וְדָא אִיהוּ
כְּבִד וּמְרָה וּטְחוּל, כְּבִד אֵשָׁא סוּמְקָא, מְרָה אֵשָׁא יְרוּקָא, טְחוּל אֵשָׁא אוּכְמָא, יוֹתֶרֶת
הַכְּבִד כָּלְלָא דְכָלְהוּ, תְּכִלְתָּא חֲשׂוּדָא.

תרגום לעברית

מה זה ג'ר? נ'פש ר'וח. שֶׁהַנֶּפֶשׁ הִיא פְתִילָה, (על שם שהיא שתפה בגוף) וְהָרוּחַ זֶה
הַזִּית. הַנְּשִׁמָּה, נֵר יְהוּ'ה נְשִׁמַּת אָדָם. (אדם שהוא אור נר, מאירה בו תורה שבכתב,
והנשמה שהיא נר, מאירה בה מצוה, ובזמן שאין מאירים בה אור ונר, נאמר בנשמה
אל תראני שאני שחרחרת, ונאמר באדם אלביש שמים קדרות). וְמַה זֶה גַ'ר? נֶפֶשׁ

רוח, נ' נפש, ר' רוח, כנגד שלשת הקשרים הללו הם שלשה גוונים, אש שחורה, לבנה ותכלת. מי ששומר את נר יהו"ה נשמת אדם בתורה, במצוות עשה ולא תעשה, לא שולטת עליו אש הגיהנם, וזהו כבד ומרה וטחול. הכבד אש אדמה, המרה אש ירקה, טחול אש שחורה, יותרת הכבד הכלל של כלם, תכלת חשוכה.

טקסט התיקונים

ותכלת דציצית מצוה, ותכלת לית בסטרא אחרא, בגין דאיהו דומה לכרסיא יקירא, גוונין דשרגא אינון לבושין לנר יהו"ה נשמת אדם, גוון אוכם דאיהו טחול, כד מתלבשת תמן נפשא בחובין, איהי אמרת (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, שחרחרת בקדרותא דבני, בדוחקא דלהון בעניותא דלהון, קדרותא וליצנותא ועניותא מטחול נפקא, כד נשמתא אסירא בה בגלותא, ודא איהו (משלי ל כג) ושפחה כי תירש גבירתה, ובההוא זמנא טחול שוחק, ולזמנא דייתי מלכא משיחא לנטלא נוקמא מטחול דאיהי שפחה, (תהלים ב ד) יושב בשמים ישחק, ישחק איהו באבודא דלהון, כמה דאת אמר (משלי יא ו) ובאבד רשעים רנה.

תרגום לעברית

ותכלת של ציצית - מצוה, ותכלת, אין בצד האחר, משום שהיא דומה לכסא הנכבד, צבעי הנר הם לבושים לנר יהו"ה נשמת אדם. צבע שחר, שהוא טחול, כשמתלבשת שם הנפש בחטאים, היא אומרת אל תראני שאני שחרחרת, שחרחרת בקדרות של בני, בדחק שלהם, בעניי שלהם. קדרות וליצנות ועניות יוצאים מטחול, כשנשמה אסורה בה בגלות, וזהו ושפחה כי תירש גבירתה, ובאותו זמן טחול שוחק, ולעתיד שיבא המלך המשיח לטל נקמה מהטחול, שהיא שפחה, יושב בשמים ישחק, הוא ישחק באבדן שלהם, כמו שנאמר ובאבד רשעים רנה.

רנ"ה אִיהוּ הַנִּרְ, אִיהוּ נֶה"ר יוֹצֵא מַעֲדָן, וּמֵאִי נִיהוּ מַצּוֹת עֲשֵׂה וּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה
כְּחוֹשֶׁבֶן נֶה"ר, נו"ן ה' א' רי"ש, וְאִיהִי הַנֵּר הַמֵּאִיר לְאָדָם, וְעַל דָּא בְּאֶבֶד רְשָׁעִים
רנ"ה, וּבְהֵוָה זְמַנָּא הַטָּחוּל דְּשׁוֹחֵק אֶתְאַבִּיד, וְאִזּוּ יִתְקַיֵּים (תהלים קכו ב) אִזּוּ יִמְלֹא
שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רֶנֶּה וְדַאי, וְאִזּוּ (משלי לא יח) לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גֵּרָה, בְּגִין (שם)
דְּטַעְמָה כִּי טוֹב סַחְרָה, וּבְהֵוָה זְמַנָּא מִתְתַּקְנָא יְרוּשָׁלַם דְּאִיהִי לְבָא, לְבָא אִיהוּ לֵה"ב
הַמְזֻבָּח, יְכַפֵּ"ה בְּחוֹשֶׁבֶן הַל"ב, לֵה"ב הַכָּ"ל, לֹא יִכְבֶּה בְּגִלּוּתָא דְּאִיהִי לִילָה,
וְאֶתְבְּנִיאת עַל יְדָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (תהלים קמז ב) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
יְהו"ה, (מֵאֵן דְּנִסִּיר נֵר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם בַּפְּקוּדִין דַּעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, לֹא שְׁלִיט עֲלֵיהּ
נּוֹרָא דְּגִיּהֵנָם, דְּאִיהִי כְּבֹד מֶרֶה טָחוּל).

תרגום לעברית

רנ"ה הוא הנִרְ, הוא נֶה"ר יוֹצֵא מַעֲדָן, וּמֵאִי נִיהוּ מַצּוֹת עֲשֵׂה וּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה,
כְּחוֹשֶׁבֶן נֶה"ר, נו"ן ה' א' רי"ש, וְהִיא הַנֵּר הַמֵּאִיר לְאָדָם, וְעַל זֶה, בְּאֶבֶד רְשָׁעִים רנ"ה,
וּבְאוֹתוֹ זְמַן הַטָּחוּל שְׁשׁוֹחֵק נְאֻכָּד, וְאִזּוּ יִתְקַיֵּים אִזּוּ יִמְלֹא שְׁחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רֶנֶּה וְדַאי,
וְאִזּוּ לֹא יִכְבֶּה בְּלִילָה גֵּרָה, בְּגִלּוּל שְׁטַעְמָה כִּי טוֹב סַחְרָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן מִתְתַּקְנָת יְרוּשָׁלַם
שְׁהִיא הַלֵּב, הַלֵּב הוּא לֵה"ב הַמְזֻבָּח, יְכַפֵּ"ה בְּחוֹשֶׁבֶן הַל"ב, לֵה"ב הַכָּ"ל, לֹא יִכְבֶּה
בְּגִלּוּת שְׁהוּא לִילָה, וְנִבְנִית עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם
יְהו"ה. (מִי שְׁשׁוֹמֵר נֵר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם בַּמַּצּוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה, לֹא שׁוֹלֵט עֲלֵיו
אֵשׁ הַגִּיּהֵנָם, שְׁהוּא כְּבֹד מֶרֶה וְטָחוּל).

וְעוֹד מְרָה טָחוּל כְּבֵד, אֵינּוֹן גְּלוּתָא לְנִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא, דְּאִיְהִי שְׂכִינְתָּא כַּד גְּלַת
 בְּכַבֵּד, אֲתָמַר בְּאַבְרָם דְּאֵינּוֹן עָמָא קְדִישָׁא חִילָהָא דִּילָהּ, תְּכַבֵּד הָעֲבוּדָה עַל הָאֲנָשִׁים
 (שְׁמוֹת ה ט), כַּד גְּלַת בְּמֶרְה אֲתָמַר בָּהּ (שֵׁם א יד) וַיִּמָּרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם, כַּד גְּלַת בְּטָחוּל
 אֲתָמַר בָּהּ (שֵׁם ו ט) וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מְקַצֵּר רוּחַ (דְּהוּה בְּכַטְנָה, וּמַעְבוּדָה קִשָּׁה דְּהוּה
 בְּטָחוּל), וְהָיוּ צְוֹחִין לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנָה, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (יוֹנָה ב ג) מִכְּטָן שָׂאוֹל
 שׁוֹעֲתִי שְׁמַעַת קוֹלִי, וְאֲתָמַר בְּהוֹן (שְׁמוֹת ב כג) וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל הָאֱלֹהִים מִן
 הָעֲבוּדָה, וְנִשְׁמָתָא בְּגִלוּתָא בְּתִרְאָה

וְעוֹד, מְרָה טָחוּל וְכַבֵּד, הֵן גְּלוּת לְנִשְׁמָה וְרוּחַ וְנִפְשָׁא, שֶׁהִיא שְׂכִינָה, כְּשֶׁגְּלַתָּה בְּכַבֵּד,
 נֹאמַר בְּאַבְרָם, שֶׁהֵן הָעָם הַקְּדוֹשׁ, הַחִיל שְׁלָהּ, תְּכַבֵּד הָעֲבוּדָה עַל הָאֲנָשִׁים. כְּשֶׁגִּלוּלָה
 בְּמֶרְה נֹאמַר בָּהּ וַיִּמָּרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם. כְּשֶׁגִּלוּלָה בְּטָחוּל נֹאמַר בָּהּ וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה
 מְקַצֵּר רוּחַ, (שֶׁהִיָּה בְּכַטְנָה, וּמַעְבוּדָה קִשָּׁה שֶׁהִיָּתָה בְּטָחוּל), וְהָיוּ צוֹעֲקִים לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְנָה, זֶהוּ שְׂכָתוֹב מִכְּטָן שָׂאוֹל שׁוֹעֲתִי שְׁמַעַת קוֹלִי, וְנֹאמַר בָּהֶם וַתַּעַל שׁוֹעֲתָם אֶל
 הָאֱלֹהִים מִן הָעֲבוּדָה. וְהִנֵּשְׁמָה בְּגִלוּת הָאֲחֵרוֹנָה נֹאמַר בָּהּ וַתִּגַּל מְרָגְלוּתִי וַתִּשְׁכַּב,
 שׁוֹכֶכֶת לְעֶפֶר. אוֹי לְאָדָם שֶׁנִּשְׁמָתוֹ יוֹרֶדֶת תַּחַת רִגְלָיו, שֶׁבְּאוֹתוֹ זְמַן נֹאמַר בְּמִזְלוֹ נִפְלָה
 לֹא תוֹסִיף קוֹם, וְאֵין לוֹ עֲלוֹי וְהִתְעַלּוֹת אֶלָּא בְּיַד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוֹלֵךְ הַשֵּׁם
 הַקְּדוֹשׁ לְיָמִין וּמִקִּים אוֹתָהּ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

